

جرايه ورزشي: تا اعلام سومين جواب دربارۀ کوبه پرسپوليس، اوسمار در آب نمک بود!

افشای اسرار انتخاب سرمربی پرسپوليس

پس از شل کن سفت کن بسیار، اوسمار ویرابه عنوان جانشین یحیی گل محمدی روی نیمکت قرمز هانشست. او که دستیار یحیی در پرسپوليس بوده به گفته کارشناسان، بیشترین تجربه مربیگری اش چیدن کله قندی برای تمرین بازیکنان و گفتن «آباريکلا» به آن ها بوده است. وی در اولین بازی این تیم به مصاف تیم شباب الاهلی در امارات رفت و با نتیجه قاطع ۵ بره صاحب اولین باخت مقتدرانه خودش.

همه ش سه چار تا؟

بهروز رهبری فرد، یکی دیگر از پیشکسوتان باشگاه، هم گفت: «آقای درویش، شجاعت داشته باش و بگو به خاطر حرف چار تا بازیکن، اوسمار سرمربی شد». به این بهانه خبرنگار ما با آقای درویش تماس گرفت که یکی از مشاوران وی جواب داد: «اولا ايشون نيستن و من جواب می دم، ثانيا آقای درویش شجاعت دارن، ولی شما نيستی در حدش که بخوان جوابت رو بدن، ثالثا چار تا بازیکن نبودن و سه تا بودن...» که در اینجا مکالمه قطع شده و صدایی از دور به گوش رسیده است که: «قطعش کن... گند زدی با این جواب دادنت!»

نومو خواص!

این انتخاب با اعتراض بیشتر هواداران و پیشکسوتان پرسپوليس همراه بوده است. در یک نمونه محمد مایلی کهن گفت: «مبارک باشد! شک نکنید انتخاب اوسمار کار دلال ها بوده است. پرسپوليس صاحب ندارد که اگر داشت، آقای اوسمار نمی شد سرمربی.» شنیده ها حاکی است آقامایلی پس از این باخت با بغض گفته است: «من این فوتبال رو نمی خوام... اون یکی فوتبال رو می خوام... همون که توش خودم صاحب پرسپوليس بودم...»

اوس معمار یا برانگار؟

از سوی دیگر رضا درویش، مدیرعامل پرسپوليس، درباره این انتخاب گفت: «در فرصت اندک باقی مانده، نمی توانستیم انتخاب دیگری جز اوسمار داشته باشیم.» هر چند کارشناسان معتقدند که در این چند هفته که از رفتن گل محمدی گذشته بود، می شد با الکس فرگوسن، تد لاسو و حتی مرحوم بکن باوئر هم مذاکره کرد. با این حال، عده ای معتقدند دلیل این تعلل، نام های سخت مربیان خارجی بوده و ربطی به شروط آن ها و شرایط پرسپوليس نداشته است؛ در حالی که اوسمار هم وزن اوستا و ویرا هم که قبلا در تیم ملی داشته ایم و بنابراین تلفظ نام این مربی برای مسئولان راحت بوده است. هر چند نام برانکو هم راحت است، اما متأسفانه دستش بند بود و نشد که بشود.

خرس نقره ای هم می رسیده...

و آخرین حاشیه این هفته مربوط می شود به تیتريکی از روزنامه های ورزشی که درباره فیلمی که درویش سر تیم و هوادارها در آورد، نوشت: «اوسمار برای پرسپوليس، اسکار برای درویش». گفته می شود یکی دیگر از روزنامه ها هم قصد داشت این تیتريها را بزنند که متأسفانه کاغذ نداشت و منتشر نشد: «سیمرغ بلورین برای خطیر، چلومرغ ربی برای استقلال» و «نون ماست برای قلعه نویی، سس ماس برای تیم ملی».

صفحه ۴
۱۴ بهمن ۱۴۰۲
شماره ۹۶

اینجوری نگاه نکنین به خاطر خاصیت درمانی اش توی آب نمک موندن!

اوسمار! بیا دیگه، انتخاب شدی

کارتون: حمید صالحی

صف های مزدوجی

فرهنگ شهروندی
ساحل شاکری

اصولا ایستادن در صف، یکی از آن چیزهایی است که هر ایرانی از بدو تولد باید یاد بگیرد. زیرا تا آخر عمرش باید در صف های مختلفی بایستد: از صف نانوائی و شهر بازی گرفته تا صف مرغ و گوشت و این طور چیزها که خوراکی ها و مواد لازم برای زنده ماندنش است. پس یادگیری برخی نکات ضروری است که در این یادداشت به شما گوشزد خواهیم کرد. چون این صف ها عاقبت و

آخرت را تا حدودی تأمین می کند و حتی در مواردی موجب پیوند و نسل و تشکیل یک خانواده شده است. پس باید اصول اولیه آن را رعایت کنید.

● شاید در نگاه اول بگویید صف ایستادن که دیگر این حرف ها را ندارد. اما بارها دیده شده که فرد به سنین بالا رسیده است، ولی هنوز توانایی ایستادن در صف را ندارد و طبق اصول

غیر اخلاقی، جامی زندیا با شصت سال سن برای دیگران هم جامی گیرد، خجالت هم نمی کشد. چون آدمی از ابتداء در صف مهد کودک یا مدرسه برای دوستش جا می گیرد، فکر می کند وقتی بزرگ شد هم می تواند در صف خرید مرغ پاهایش را به اندازه ایل و تبارش باز کند یا زنبیل بگذارد تا برای آن ها هم جا گرفته باشد و با ورود آن ها به آن قسمت ناگهان صف را طویل تر کند. انگار نه انگار مردم با هر یک نفری که کم می شود،